

ÚMLUVA O DOHODÁCH O SOUDNÍ PŘÍSLUŠNOSTI

Státy, které jsou smluvními stranami této úmluvy,

Přejíce si podporovat mezinárodní obchod a investice posílením soudní spolupráce,

Věříce, že tato spolupráce může být posílena jednotnými pravidly pro soudní příslušnost a pro uznávání a výkon zahraničních soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech,

Věříce, že tato posílená spolupráce vyžaduje zvláštní a mezinárodní právní režim, který poskytne jistotu a zajistí účinnost dohod o výlučné soudní příslušnosti mezi stranami obchodních transakcí a který upraví uznávání a výkon soudních rozhodnutí vyplývajících z řízení na základě těchto dohod,

Se rozhodly uzavřít tuto úmluvu a dohodly se na těchto ustanoveních:

KAPITOLA I – OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1 Oblast působnosti

1. Tato úmluva se vztahuje v mezinárodních věcech na dohody o výlučné soudní příslušnosti uzavřené v občanských a obchodních věcech.
2. Pro účely kapitoly II je věc mezinárodní, pokud strany nemají bydliště nebo sídlo v témže smluvním státě a vztah stran a veškerých jiných prvků týkajících se sporu, bez ohledu na místo zvoleného soudu, nesouvisí pouze s jedním státem.
3. Pro účely kapitoly III je věc mezinárodní, pokud se strana domáhá uznání nebo výkonu zahraničního soudního rozhodnutí.

Článek 2 Výjimky z oblasti působnosti

1. Tato úmluva se nevztahuje na dohody o výlučné soudní příslušnosti,
 - a) jejichž stranou je fyzická osoba jednajícím především za sebe, rodinu nebo domácnost (spotřebitel);
 - b) které se týkají pracovních smluv, včetně smluv kolektivních.
2. Tato úmluva se nevztahuje na
 - a) věci osobního stavu a způsobilosti fyzické osoby k právním úkonům,
 - b) vyživovací povinnosti,
 - c) jiné oblasti rodinného práva, včetně majetkových poměrů v manželství a jiných práv a povinností ,vyplývajících z manželství nebo obdobných vztahů,

- d) závěti a dědění,
- e) platební neschopnost, vyrovnání a obdobné záležitosti,
- f) přepravu cestujících a zboží,
- g) znečištění moří, omezení odpovědnosti za námořní nároky, společné havárie a vlečení a záchranu v případě nouze,
- h) antimonopolní věci (hospodářskou soutěž),
- i) odpovědnost za jaderné škody,
- j) nároky na náhradu škody na zdraví uplatněné fyzickými osobami nebo jejich jménem,
- k) nároky na náhradu škody na hmotném majetku vyplývající z přestupků nebo trestných činů, které nevznikají ze smluvního vztahu,
- l) věcná práva k nemovitostem a nájem nemovitostí,
- m) platnost, neplatnost nebo zrušení právnických osob a platnost rozhodnutí jejich orgánů,
- n) platnost práv duševního vlastnictví jiných než autorská a související práva,
- o) porušování práv duševního vlastnictví jiných než autorská a související práva, s výjimkou případů, kdy je řízení pro porušení zahájeno z důvodu porušení smlouvy mezi stranami vztahující se k těmto právům, nebo by mohlo být zahájeno z důvodu porušení dané smlouvy,
- p) platnost zápisů do veřejných rejstříků.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, z oblasti působnosti této úmluvy nejsou vyloučena řízení, kdy se věc vyloučená podle uvedeného odstavce objevuje pouze jako předběžná otázka a není předmětem řízení. Zejména pouhá skutečnost, že se věc vyloučená podle odstavce 2 objevuje v rámci námitky, řízení nevylučuje z úmluvy, jestliže tato věc není předmětem řízení.

4. Tato úmluva se nevztahuje na rozhodčí a související řízení.

5. Z oblasti působnosti úmluvy nejsou vyloučena řízení na základě pouhé skutečnosti, že stát, včetně vlády, vládní agentury nebo jakékoli osoby jednající za stát, je účastníkem řízení.

6. Tato úmluva není na újmu výsadám a imunitám států nebo mezinárodních organizací, pokud jde o ně samotné nebo jejich majetek.

Článek 3 Dohody o výlučné soudní příslušnosti

Pro účely této úmluvy

a) „dohodou o výlučné soudní příslušnosti“ se rozumí dohoda uzavřená mezi dvěma nebo více stranami, která splňuje požadavky písmene c) a určí, pro účely rozhodování sporů, které vznikly nebo mohou vzniknout v souvislosti s konkrétním právním vztahem, soudy jednoho smluvního státu nebo jeden či více konkrétních soudů jednoho smluvního státu s vyloučením soudní příslušnosti jiných soudů;

b) dohoda o soudní příslušnosti, která určí soudy jednoho smluvního státu nebo jeden či více konkrétních soudů jednoho smluvního státu, je považována za výlučnou, pokud smluvní strany výslovně nestanoví jinak;

c) dohoda o výlučné soudní příslušnosti musí být uzavřena nebo zdokumentována

i) písemně nebo

ii) jiným komunikačním prostředkem, který zpřístupňuje informace tak, aby byly využitelné pro další potřebu;

d) dohoda o výlučné soudní příslušnosti, která tvoří součást smlouvy, je považována za dohodu nezávislou na ostatních smluvních podmínkách. Platnost dohody o výlučné soudní příslušnosti nemůže být popírána pouze na základě neplatnosti smlouvy.

Článek 4 Ostatní definice

1. V této úmluvě se „soudním rozhodnutím“ rozumí rozhodnutí ve věci samé vydané soudem bez ohledu na jeho pojmenování, včetně vyhlášky nebo nařízení, a stanovení nákladů nebo výdajů soudem (včetně soudního úředníka) za předpokladu, že toto stanovení se vztahuje k rozhodnutí ve věci samé, které je uznatelné nebo vykonatelné podle této úmluvy. Předběžné ochranné opatření není soudním rozhodnutím.

2. Pro účely této úmluvy se v případě subjektu nebo osoby jiné než fyzická osoba bydlištěm rozumí stát,

a) kde má tato osoba své sídlo;

b) podle jehož práva byla zapsána nebo vytvořena;

c) kde má své ústředí nebo

d) kde má svou hlavní provozovnu.

KAPITOLA II – SOUDNÍ PŘÍSLUŠNOST

Článek 5 Příslušnost zvoleného soudu

1. Soud nebo soudy smluvního státu určeného v dohodě o výlučné soudní příslušnosti jsou příslušné pro rozhodování sporu, na který se dohoda vztahuje, pokud není dohoda neplatná podle práva daného státu.

2. Soud, který je příslušný podle odstavce 1, neodmítne uplatnit pravomoc na základě toho, že spor by měl být rozhodován soudem jiného státu.

3. Předchozími odstavci nejsou dotčena pravidla

a) pro soudní příslušnost vztahující se k předmětu nebo k hodnotě sporu;

b) pro interní rozdělování příslušnosti mezi soudy smluvního státu. Pokud však může zvolený soud dle vlastního uvážení rozhodnout, zda případ postoupí, je zapotřebí náležitě přihlédnout k volbě smluvních stran.

Článek 6 Povinnosti nezvoleného soudu

Soud smluvního státu jiný než zvolený přeruší nebo pozastaví řízení, na které se vztahuje dohoda o výlučné soudní příslušnosti, ledaže by

- a) dohoda byla neplatná podle práva státu zvoleného soudu;
- b) strana nebyla způsobilá k uzavření dohody podle práva státu soudu, u kterého bylo řízení zahájeno;
- c) uvedení dohody v platnost vedlo ke zjevné nespravedlnosti nebo by bylo zjevně v rozporu s veřejným pořádkem státu soudu, u kterého bylo řízení zahájeno;
- d) dohoda nemohla být z výjimečných důvodů mimo kontrolu smluvních stran přiměřeně naplněna nebo
- e) zvolený soud se rozhodl věc neprojednávat.

Článek 7 Předběžná ochranná opatření

Tato úmluva se nevztahuje na předběžná ochranná opatření. Tato úmluva nevyžaduje ani předem nevylučuje vydání, odmítnutí nebo ukončení předběžných ochranných opatření soudem smluvního státu a nedotýká se otázky, zda strana může požadovat nebo zda by soud měl vydat, odmítnout nebo ukončit takováto opatření či nikoli.

KAPITOLA III – UZNÁNÍ A VÝKON

Článek 8 Uznání a výkon

1. Rozhodnutí vydané soudem smluvního státu určeného v dohodě o výlučné soudní příslušnosti musí být uznáno a vykonáno v ostatních smluvních státech v souladu s touto kapitolou. Uznání nebo výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty pouze z důvodů stanovených touto úmluvou.

2. Aniž je dotčeno případné přezkoumání nezbytné pro uplatnění ustanovení této kapitoly, nepřezkoumává se rozhodnutí vydaného soudem původu ve věci samé. Soud, u něhož se uznání nebo výkon žádá, je vázán skutkovým zjištěním, na kterém soud původu založil svou příslušnost, ledaže by bylo vydáno rozhodnutí pro zmeškání.

3. Soudní rozhodnutí bude uznáno pouze v případě, že je platné ve státě původu, a bude vykonáno pouze v případě, že je vykonatelné ve státě původu.

4. Uznání nebo výkon mohou být odloženy nebo odmítnuty v případě, že soudní rozhodnutí je předmětem přezkoumávání ve státě původu, nebo dosud neuplynula lhůta pro uplatnění

řádného opravného prostředku. Odmítnutí nebrání následnému podání žádosti o uznání nebo výkon soudního rozhodnutí.

5. Tento článek se vztahuje také na rozhodnutí vydané soudem smluvního státu na základě postoupení věci od zvoleného soudu v daném smluvním státě v souladu s čl. 5 odst. 3. Může-li se však zvolený soud dle vlastního uvážení rozhodnout, zda věc postoupí jinému soudu, uznání nebo výkon rozhodnutí mohou být odmítnuty vůči straně, která ve státě původu včas podala námitku proti postoupení.

Článek 9 Odmítnutí uznání nebo výkonu

Uznání nebo výkon mohou být odmítnuty, jestliže

a) dohoda byla neplatná podle práva státu zvoleného soudu, ledaže by zvolený soud určil, že dohoda je platná;

b) strana nebyla způsobilá k uzavření dohody podle práva dožádaného státu;

c) dokument, kterým bylo zahájeno řízení, nebo obdobný dokument, včetně základních náležitostí žaloby,

i) nebyl žalovanému oznámen v dostatečném předstihu a způsobem, který by mu umožnil si zajistit svou obhajobu, ledaže by žalovaný předstoupil a svou věc hájil namítnutí neoznámení u soudu původu, za předpokladu, že právo státu původu umožňuje namítnout neoznámení, nebo

ii) byl žalovanému oznámen v dožádaném státě způsobem, který je neslučitelný se základními zásadami dožádaného státu týkajícími se doručování dokumentů;

d) soudního rozhodnutí bylo dosaženo podvodem procesní povahy;

e) uznání nebo výkon by byly zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem dožádaného státu, včetně situací, kdy konkrétní řízení vedoucí k soudnímu rozhodnutí bylo neslučitelné se základními zásadami procesní spravedlnosti daného státu;

f) rozhodnutí je v rozporu s rozhodnutím vydaným v dožádaném státě ve sporu mezi týmiž stranami nebo

g) rozhodnutí je v rozporu s dřívějším rozhodnutím vydaným v jiném státě v téže věci mezi týmiž stranami za předpokladu, že dřívější rozhodnutí splňuje podmínky nezbytné pro jeho uznání v dožádaném státě.

Článek 10 Předběžné otázky

1. Pokud věc vyloučená podle čl. 2 odst. 2 nebo podle článku 21 vznikla jako předběžná otázka, rozhodnutí v této otázce nebude podle této úmluvy uznáno ani vykonáno.

2. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud bylo toto rozhodnutí založeno na rozhodnutí ve věci vyloučené podle čl. 2 odst. 2.

3. V případě rozhodnutí o platnosti práva duševního vlastnictví jiného než autorské či jiné související právo mohou být uznání nebo výkon soudního rozhodnutí odmítnuty nebo odloženy podle předchozího odstavce pouze v případě, že

a) toto rozhodnutí je v rozporu se soudním rozhodnutím nebo rozhodnutím příslušného úřadu v dané věci vydaném ve státě, podle jehož práva vzniklo právo duševního vlastnictví, nebo

b) v daném státě probíhá řízení týkající se platnosti práva duševního vlastnictví.

4. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud bylo toto rozhodnutí založeno na rozhodnutí ve věci vyloučené na základě prohlášení učiněného dožádaným státem podle článku 21.

Článek 11 Náhrada škody

1. Uznání nebo výkon soudního rozhodnutí mohou být odmítnuty, pokud toto rozhodnutí přiznává náhradu škody, včetně exemplárně zvýšené náhrady škody nebo represivní náhrady škody, která straně nenahrazuje skutečně vzniklou škodu nebo újmu.

2. Soud, u něhož se uznání nebo výkon žádá, přihlédně k tomu, zda náhrada škody přiznaná soudem původu slouží k pokrytí nákladů a výdajů řízení.

Článek 12 Soudní smíry (transactions judiciaires)

Soudní smíry (*transactions judiciaires*), které soud smluvního státu určený v dohodě o výlučné soudní příslušnosti schválil, nebo které byly uzavřeny před daným soudem v průběhu řízení, a které jsou vykonatelné stejně jako soudní rozhodnutí ve státě, který toto rozhodnutí vydal, budou vykonány podle této úmluvy stejně jako soudní rozhodnutí.

Článek 13 Dokumenty, které je třeba předložit

1. Strana domáhající se uznání nebo žádající o výkon rozhodnutí předloží:

a) úplný a ověřený opis soudního rozhodnutí;

b) dohodu o výlučné soudní příslušnosti, její ověřený opis nebo jiný důkaz o její existenci;

c) pokud bylo soudní rozhodnutí vydáno pro zmeškání, originál nebo ověřený opis listiny potvrzujícího, že podání, kterým bylo řízení zahájeno, nebo obdobná listina, byl oznámen neplnění straně;

d) veškeré listiny nezbytné k určení, zda je soudní rozhodnutí účinné nebo případně vykonatelné ve státě původu;

e) v případě uvedeném v článku 12 potvrzení soudu státu původu, že soudní smír nebo jeho část je ve státě původu vykonatelný stejně jako soudní rozhodnutí.

2. Jestliže obsah soudního rozhodnutí nedovoluje, aby soud, u něhož se uznání nebo výkon žádá, ověřil, zda jsou podmínky této kapitoly splněny, daný soud může požadovat veškeré potřebné listiny.

3. Žádost o uznání nebo výkon může být doplněna listinou vydanou soudem (včetně soudního úředníka) státu původu v podobě doporučené a zveřejněné Haagskou konferencí o mezinárodním právu soukromém.

4. Pokud nejsou listiny uvedené v tomto článku v jednom z úředních jazyků dožádaného státu, musí být opatřeny ověřeným překladem do jednoho z úředních jazyků, pokud právo dožádaného státu nestanoví jinak.

Článek 14 Postup

Postup uznávání, prohlášení vykonatelnosti nebo přihlášení k výkonu a výkon soudního rozhodnutí se řídí právem dožádaného státu, pokud tato úmluva nestanoví jinak. Dotčený soud jedná bez prodlení.

Článek 15 Oddělitelnost

Uznání nebo výkon oddělitelné části soudního rozhodnutí bude přiznáno, je-li žádáno uznání nebo výkon pouze dané části rozhodnutí, nebo je-li podle této úmluvy uznatelná nebo vykonatelná pouze část rozhodnutí.

KAPITOLA IV – VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 16 Přejícná ustanovení

1. Tato úmluva se vztahuje na dohody o výlučné soudní příslušnosti uzavřené po jejím vstupu v platnost pro stát zvoleného soudu.

2. Tato úmluva se nevztahuje na řízení zahájená před jejím vstupem v platnost pro stát soudu, u kterého bylo řízení zahájeno.

Článek 17 Pojišťovací a zajišťovací smlouvy

1. Řízení podle pojišťovací nebo zajišťovací smlouvy nejsou vyloučena z oblasti působnosti této úmluvy na základě toho, že pojišťovací nebo zajišťovací smlouva se vztahuje k věci, na kterou se tato úmluva nevztahuje.

2. Uznání a výkon soudního rozhodnutí týkajícího se odpovědnosti podle podmínek pojišťovací nebo zajišťovací smlouvy nesmí být omezeny nebo odmítnuty na základě toho, že odpovědnost podle dané smlouvy zahrnuje odpovědnost odškodnit pojištěného nebo zajištěného v případě

a) věci, na kterou se tato úmluva nevztahuje nebo

b) přiznání náhrady škody, na kterou by se mohl vztahovat článek 11.

Článek 18 Neověřování

Veškeré dokumenty předkládané nebo doručované podle této úmluvy jsou vyjmuty z ověřování nebo jiných obdobných formalit, včetně apostily.

Článek 19 Prohlášení omezující příslušnost

Stát může prohlásit, že jeho soudy mohou odmítnout rozhodovat spory, na které se vztahuje dohoda o výlučné soudní příslušnosti, jestliže s výjimkou místa zvoleného soudu neexistuje žádná souvislost mezi daným státem a stranami sporu.

Článek 20 Prohlášení omezující uznávání a výkon

Stát může prohlásit, že jeho soudy mohou odmítnout uznat nebo vykonat rozhodnutí vydané soudem jiného smluvního státu, jestliže strany měly bydliště v dožádaném státě a vztah stran a ostatní otázky související se sporem jiné než místo zvoleného soudu souvisely pouze s dožádaným státem.

Článek 21 Prohlášení o konkrétních věcech

1. Pokud má stát silný zájem tuto úmluvu neuplatnit na konkrétní věc, daný stát může prohlásit, že se úmluva na danou věc nevztahuje. Stát činící toto prohlášení zajistí, aby prohlášení nebylo širší, než je nezbytné, a aby konkrétní vyloučená věc byla jasně a přesně vymezena.

2. Pokud jde o danou věc, tato úmluva se neuplatní

a) ve smluvním státě, který prohlášení učinil;

b) v ostatních smluvních státech, kde dohoda o výlučné soudní příslušnosti určí soudy nebo jeden či více konkrétních soudů státu, který prohlášení učinil.

Článek 22 Vzájemná prohlášení o dohodách o nevýlučné soudní příslušnosti

1. Smluvní stát může prohlásit, že jeho soudy budou uznávat a vykonávat rozhodnutí vydaná soudy ostatních smluvních států určenými v dohodě o soudní příslušnosti uzavřené mezi dvěma nebo více stranami, která splňuje požadavky čl. 3 písm. c), a určí, pro účely rozhodování sporů, které vznikly nebo mohou vzniknout v souvislosti s konkrétním právním vztahem, soud nebo soudy jednoho nebo více smluvních států (dohoda o nevýlučné soudní příslušnosti).

2. Žádá-li se uznání nebo výkon rozhodnutí vydaného ve smluvním státě, který učinil toto prohlášení, v jiném smluvním státě, který učinil toto prohlášení, rozhodnutí se uzná a vykoná podle této úmluvy, jestliže:

- a) soud původu byl určen v dohodě o nevýlučné soudní příslušnosti;
- b) neexistuje rozhodnutí vydané jiným soudem, u kterého by mohlo být zahájeno řízení v souladu s dohodou o nevýlučné soudní příslušnosti, ani mezi týmiž stranami neprobíhá řízení v téže věci u jakéhokoli soudu, a
- c) soud původu byl soudem, který zahájil řízení jako první.

Článek 23 Jednotný výklad

Při výkladu této úmluvy je zapotřebí přihlížet k jejímu mezinárodnímu charakteru a k potřebě podporovat její jednotné uplatňování.

Článek 24 Přezkum provádění úmluvy

Generální tajemník Haagské konference o mezinárodním právu soukromém v pravidelných intervalech zajistí

- a) přezkum provádění této úmluvy, včetně všech prohlášení, a
- b) zvážení, zda jsou žádoucí změny této úmluvy.

Článek 25 Nejednotné právní systémy

1. Ve vztahu ke smluvnímu státu, ve kterém platí v různých územních celcích dva nebo více právních systémů upravujících věci, na které se vztahuje tato úmluva,

- a) se odkaz na právo nebo postup státu považuje za odkaz na platné právo nebo postup v příslušném územním celku;
- b) se odkaz na bydliště ve státě považuje za odkaz na bydliště v příslušném územním celku;
- c) se odkaz na soud nebo soudy státu považuje za odkaz na soud nebo soudy v příslušném územním celku;
- d) se odkaz na souvislost se státem považuje za odkaz na souvislost s příslušným územním celkem.

2. Aniž je dotčen předchozí odstavec, smluvní stát se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen tuto úmluvu uplatňovat v situacích, které zahrnují pouze tyto různé územní celky.

3. Soud v územním celku smluvního státu se dvěma nebo více územními celky, ve kterých platí různé právní systémy, není povinen uznat nebo vykonat rozhodnutí z jiného smluvního státu pouze z toho důvodu, že rozhodnutí bylo uznáno nebo vykonáno v jiném územním celku téhož smluvního státu podle této úmluvy.

4. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 26 Vztah k jiným mezinárodním nástrojům

1. Tato úmluva má být, pokud možno, vykládána jako slučitelná s ostatními smlouvami platnými pro smluvní státy, uzavřenými před či po této úmluvě.

2. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla uzavřena před či po této úmluvě, smluvním státem v případech, kdy žádná ze stran nemá bydliště ve smluvním státě, který není stranou dané smlouvy.

3. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy uzavřené dříve, než pro daný smluvní stát vstoupila tato úmluva v platnost, smluvním státem, pokud by se uplatňování této úmluvy neslučovalo s povinnostmi daného smluvního státu vůči nesmluvnímu státu. Tento odstavec se vztahuje také na smlouvy, kterými se opravují nebo nahrazují smlouvy uzavřené dříve, než pro daný smluvní stát vstoupila tato úmluva v platnost, s výjimkou případů, kdy oprava nebo nahrazení vytváří nový nesoulad s touto úmluvou.

4. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která byla uzavřena před či po této úmluvě, smluvním státem k dosažení uznání nebo výkonu rozhodnutí vydaného soudem smluvního státu, který je také stranou dané smlouvy. Rozhodnutí však nebude uznáno nebo vykonáno v menším rozsahu než podle této úmluvy.

5. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování smlouvy, která ve vztahu ke konkrétní věci upravuje soudní příslušnost nebo uznávání nebo výkon rozhodnutí, i v případě uzavření po této úmluvě a i v případě, že všechny dotčené státy jsou stranami této úmluvy, smluvním státem. Tento odstavec se použije pouze v případě, že daný smluvní stát učinil prohlášení o smlouvě podle tohoto odstavce. V případě tohoto prohlášení nejsou ostatní smluvní státy povinny tuto úmluvu uplatnit na danou věc v rozsahu jakéhokoli nesouladu, pokud dohoda o výlučné soudní příslušnosti určuje soudy nebo jeden či více konkrétních soudů smluvního státu, který učinil prohlášení.

6. Touto úmluvou není dotčeno uplatňování pravidel organizace regionální hospodářské integrace, která je stranou této úmluvy, přijatých před či po této úmluvě,

a) pokud žádná ze stran nemá bydliště ve smluvním státě, který není členským státem organizace regionální hospodářské integrace;

b) pokud jde o uznávání nebo výkon soudních rozhodnutí mezi členskými státy organizace regionální hospodářské integrace.

KAPITOLA V – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27 Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tato úmluva je otevřena k podpisu všem státům.

2. Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení signatářskými státy.

3. Tato úmluva je otevřena k přistoupení všem státům.

4. Ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přístupu budou uloženy u Ministerstva zahraničních věcí Nizozemského království, které je deponitářem této úmluvy.

Článek 28 Prohlášení o nejednotných právních systémech

1. Pokud má stát dva nebo více územních celků, ve kterých platí různé právní systémy upravující věci, na které se vztahuje tato úmluva, může v okamžiku podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit, že úmluva se vztahuje na všechny jeho územní celky nebo pouze na jeden či více z nich a může toto prohlášení kdykoli změnit předložením jiného prohlášení.

2. Prohlášení se oznámí deponitáři a výslovně se uvedou územní celky, na které se úmluva vztahuje.

3. Pokud stát neučiní žádné prohlášení podle tohoto článku, úmluva se vztahuje na všechny územní celky daného státu.

4. Tento článek se nevztahuje na organizaci regionální hospodářské integrace.

Článek 29 Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace sestávající pouze ze suverénních států, která má pravomoc v některých nebo všech věcech upravených touto úmluvou, může obdobně tuto úmluvu podepsat, přijmout, schválit nebo k ní přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v míře, ve které má tato organizace regionální hospodářské integrace pravomoc ve věcech upravených touto úmluvou.

2. Organizace regionální hospodářské integrace v okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení oznámí písemně deponitáři věci upravené touto úmluvou, v nichž její členské státy na tuto organizaci převedly pravomoc. Organizace bez prodlení písemně oznámí deponitáři všechny změny pravomoci uvedené v posledním prohlášení podle tohoto odstavce.

3. Pro účely vstupu této úmluvy v platnost se žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nepočítá, pokud organizace regionální hospodářské integrace neprohlásí podle článku 30, že její členské státy nebudou stranami této úmluvy.

4. Veškeré odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se vztahují stejně i na organizaci regionální hospodářské integrace, která je její stranou.

Článek 30 Přistoupení organizace regionální hospodářské integrace bez jejích členských států

1. V okamžiku podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení může organizace regionální hospodářské integrace prohlásit, že vykonává pravomoc ve věcech, které upravuje tato úmluva, a že její členské státy nebudou stranami této úmluvy, ale budou jí vázány z titulu podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení organizace.

2. V případě, že organizace regionální hospodářské integrace učiní prohlášení v souladu s odstavcem 1, všechny odkazy na „smluvní stát“ nebo „stát“ v této úmluvě se vztahují stejně i na členské státy organizace.

Článek 31 Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od uložení druhé ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení uvedené v článku 27.

2. Poté tato úmluva vstoupí v platnost

a) pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace po ratifikaci, přijetí, schválení úmluvy nebo po přistoupení k ní prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od uložení jeho ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo přistoupení;

b) pro územní celek, na který se tato úmluva vztahuje v souladu s čl. 28 odst. 1, prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od notifikace prohlášení podle uvedeného článku.

Článek 32 Prohlášení

1. Prohlášení uvedená v člancích 19, 20, 21, 22 a 26 mohou být učiněna při podpisu, ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení nebo kdykoli poté a mohou být kdykoli změněna nebo odvolána.

2. Prohlášení, jejich změny a odvolání musí být oznámena depozitáři.

3. Prohlášení učiněné v době podpisu, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení vstupuje v platnost souběžně se vstupem této úmluvy v platnost pro dotčený stát.

4. Prohlášení učiněné později a všechny změny nebo odvolání prohlášení vstupují v platnost prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí tří měsíců od data, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

5. Prohlášení podle článků 19, 20, 21 a 26 se nevztahuje na dohody o výlučné soudní příslušnosti uzavřené před datem vstupu tohoto prohlášení v platnost.

Článek 33 Výpověď

1. Tato úmluva může být vypovězena písemným oznámením depozitáři. Výpověď může být omezena na některé územní celky nejednotného právního systému, na který se tato úmluva vztahuje.

2. Výpověď nabude účinnosti prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí dvanácti měsíců od data, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení. Pokud je v oznámení stanovena delší lhůta pro účinnost výpovědi, nabývá výpověď účinnosti po uplynutí této delší lhůty od data, kdy depozitář obdržel příslušné oznámení.

Článek 34 Oznámení deponitáře

Depozitář oznámí členům Haagské konference o mezinárodním právu soukromém a ostatním státům a organizacím regionální hospodářské integrace, kteří podepsali, ratifikovali, přijali, schválili tuto úmluvu nebo k ní přistoupili v souladu s články 27, 29 a 30,

- a) podpisy, ratifikace, přijetí, schválení a přistoupení uvedené v člancích 27, 29 a 30;
- b) datum, kdy tato úmluva vstoupí v platnost podle článku 31;
- c) oznámení, prohlášení, změny a odvolání prohlášení uvedené v člancích 19, 20, 21, 22, 26, 28, 29 a 30;
- d) výpovědi uvedené v článku 33.

Na důkaz čehož níže podepsaní, jsou k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto úmluvu.

V Haagu dne 30. června 2005 v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu vlády Nizozemského království a jehož ověřený opis bude předán diplomatickou cestou každému členskému státu Haagské konference o mezinárodním právu soukromém ke dni jejího dvacátého zasedání a každému státu, který se zasedání zúčastnil.